

2018: Leto, ko so nam zavladali poraženci volitev

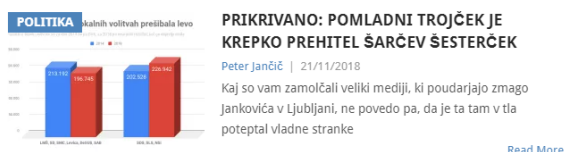

Karl Erjavec, Miro Cerar, Marjan Šarec, Dejan Židan in Alenka Bratušek po podpisu koalicijske pogodbe za prevzem oblasti

Marjanu Šarcu leta 2017 ni uspelo postati predsednik republike. Mu je pa uspelo prevzeti izvršno oblast po volitvah

poslancev, ki so bile najpomembnejši dogodek leta, od katerega se danes poslavljamo. Uspelo mu je, čeprav na že drugih volitvah zapored ni zmagal in je njegovo stranko volilo le 112.250 volivcev. Dobili smo vlado iz ministrov kar petih strank (LMŠ, SD, SMC, DeSUS, SAB), ki se sama razglašajo za manjšinsko. Čeprav to ni, ker ima zagotovljeno, da ji večino v kritičnih trenutkih zagotovi Levica **Luke Meseca**. Leta 2017 je bil od Šarca uspešnejši **Borut Pahor**, leta 2018 s SDS **Janez Janša**. Drugi dogodek leta so bile lokalne volitve.

Z več denarja in medijev je vladajoče rešil Šarec

Članek o tem, da se je po občinskih svetih desnica v letu 2018 okrepila v primerjavi z volitvami štiri leta prej, kar je večina medijev zamolčala

Tudi na lokalnih volitvah se je po občinski [svetih okrepila desnica](#), so pa tudi že v prvem krogu odnesle župana Maribora **Andreja Fištravca**. V drugem krogu pa še župana Kopra **Borisa Popoviča**. Padec Fištravca ni bil presenečenje. Na oblast je štiri leta prej prišel, čeprav ni plačal več kot polovice računov volilne kampanje. Goljufal je, po domače. Tokrat v drugem največjem mestu v državi ni imel možnosti. Zmagal je **Saša Arsenovič**, ki je kandidiral za SMC. V Ljubljani, ki je največja občina v državi, je oblast ohranil **Zoran Janković**. Predvolilni čas so čutili tudi mediji: z vrha informativnega programa javne televizije je v začetku leta odnesel **Jadranko Rebernik**. Po odstavitvi je odstopila direktorica televizije

Ljerka Bizilj. Konec leta pa je le glas zmanjkal, da bi odletel še generalni direktor RTVS **Igor Kadunc**, ki je Rebernikovo odstavil. Očitali so mu, da je imel za menjavami osebne cilje povezane z zasebnimi posli s filmi. Čisto na koncu leta se je poslovil, ker se je upokojil, voditelj Odmevov **Slavko Bobovnik**, ki ga javnost, ker smo ga pogosto gledali zvečer, najbrž bolj pozna od prej omenjenih.

Šarec z LMŠ junija ni bil blizu temu, da bi dobil parlamentarne volitve. Relativno zmago je z dvakrat boljšim rezultatom dosegla SDS **Janeza Janše**, ki je prehitela vse tri stranke prejšnje vladne koalicije SMC, DeSUS in SD v seštevku. Te tri stranke so za kampanje skupaj porabile več kot milijon evrov. SDS manj kot pol milijona. Še večje nesorazmerje je v medijih. Skoraj vse največje medije obvladuje vladna stran. A na volitvah hudo potolčene stranke so se povezale z "novimi" silami, da ne bi zavladal Janša, ki so mu v prejšnjem mandatu z zlorabo oblasti, da bi ga uničile, odvzele poslanski sedež. A mu ga je vrnilo ustavno sodišče. Po volitvah je nastala anti-Janša koalicija premiera Šarca, ki je povezal nekdanjega šefa vlade **Mira Cerarja** (SMC), ta je tik pred volitvami nenadoma odstopil, nekdanjo premierko, ki je tudi odstopila, **Alenko Bratušek** (SAB) in koalicijsko rezervo v obliki Levice **Luko Meseca**. Pomembna akterja nove oblasti sta še SD **Dejana Židana**, ki ji je vlada, ko je to stranko še vodil Pahor, tudi že razpadla in večni sopotnik vseh koalicij DeSUS **Karla Erjavca**.

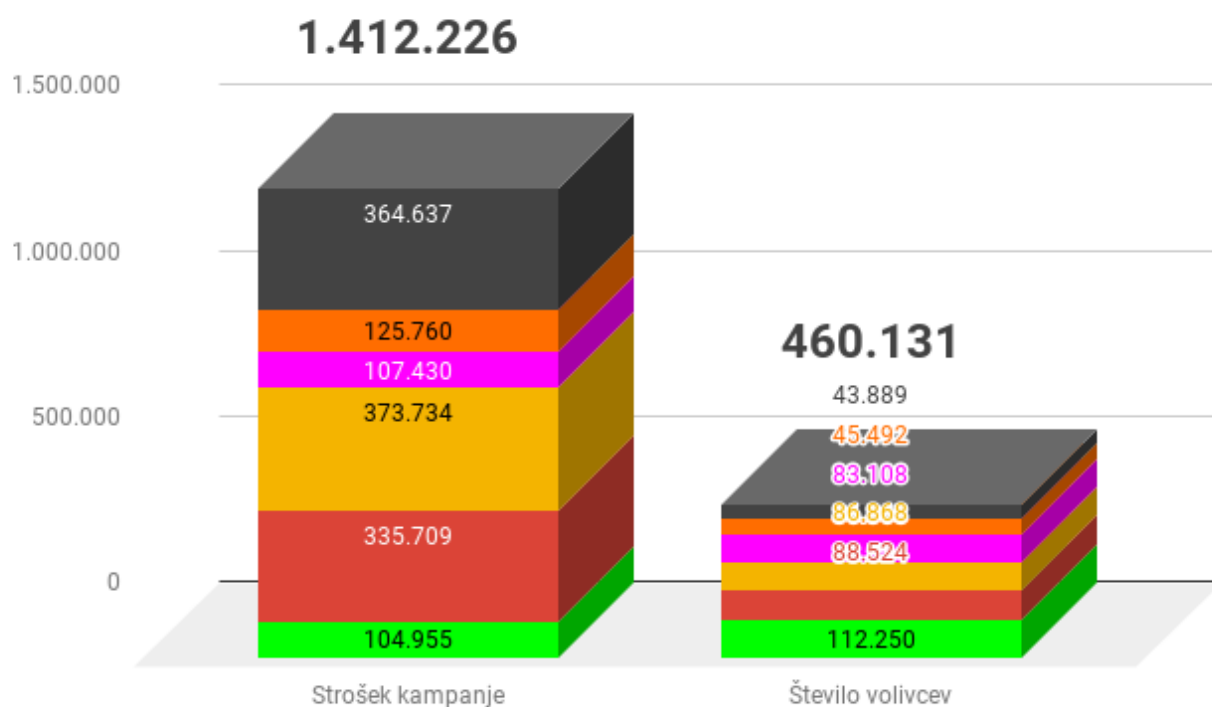

Na posnetku iz časa podpisa koalicijske pogodbe je ob petih šefih strank povsem desno **Marko Bandelli**, prvi minister vlade Marjana Šarca, ki je moral odstopiti in je "odletel" nazaj v državni zbor

"Vladne" stranke so imele v kampanji finančno krepko premoč, ki pa se v številu dobljenih glasov volivcev ni manifestirala. Podatki so takšni:

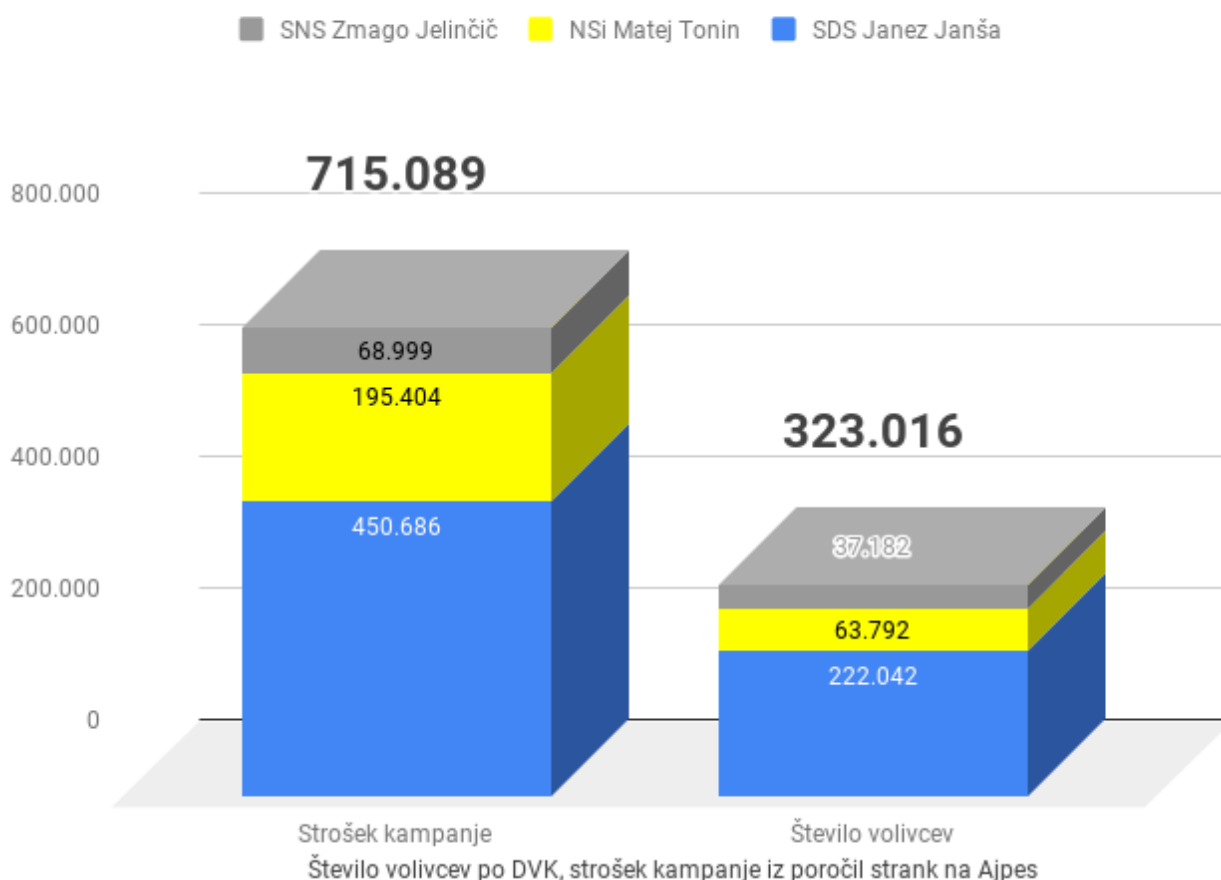
Koalicija: Strošek kampanje in število volivcev

■ DeSUS Karl Erjavec ■ SAB Alenka Bratušek ■ Levica Luka Mesec ■ SMC Miro Cerar
■ SD Dejan Židan ■ LMŠ Marjan Šarec

Število volivcev po DVK, strošek kampanje iz poročil strank na Ajpes

Opozicija: Strošek kampanje in število volivcev

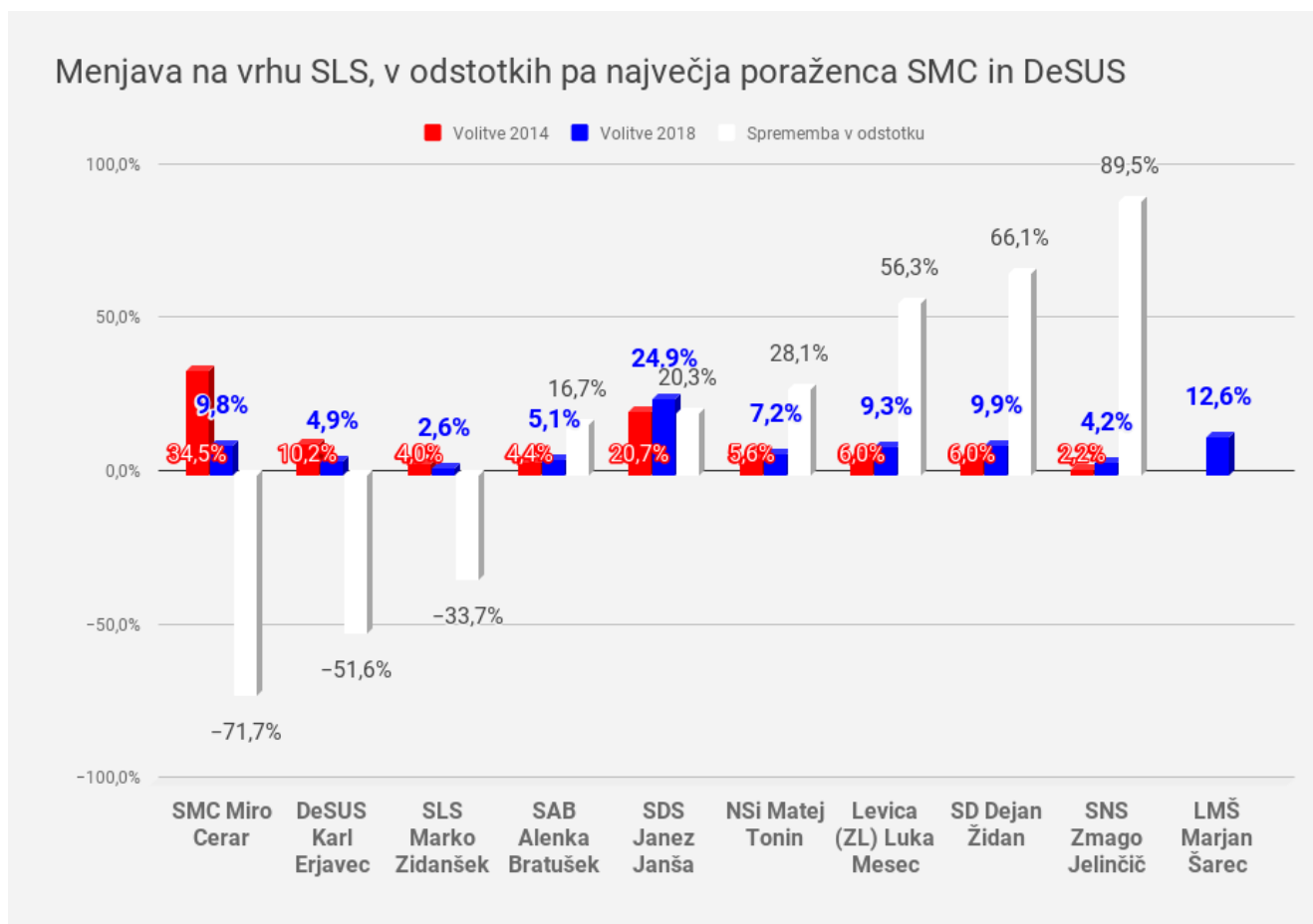

Levico, ker je dosegla dogovor s koalicijskimi strankami, štejem v vladajoči blok. Če bi jo k opoziciji, za kar se tudi razglša, bi opozicija imela večino glasov volivcev. Volivci so tretjega junija v primerjavi s prejšnjimi volitvami dramatično potolkli tri stranke: SMC, DeSUS in SLS, ki jo je takrat še vodil **Marko Zidanšek**.

Največja poraženca postala pomembna ministra

Običajno je, da imajo poraženci po volitvah velike težave v svojih strankah. Zidanšek je takoj odstopil in na kongresu po volitvah je SLS za novega predsednika izvolila **Marjana**

Podobnika. Cerar in Erjavec sta se obdržala na vrhu, pomagalo je, ker sta dobila pomembna položaja v vladi. Cerar je postal zunanji minister, Erjavec pa obrambni minister. Podatki o največjih poražencih in zmagovalcih so takšni:

Je pa SMC kmalu po volitvah iz svojih vrst izključila **Milana Brgleza**, povod je bil, ker je oviral Cerarja pri poskusu prevzema vodenja DZ. Brglez je pozneje prestopil v poslansko skupino SD, ki jo vodi **Matjaž Han**. In s tem postal prvi poslanski prestopnik v tem mandatu. Cerar je pozneje postal zunanji minister, v parlament pa je s tem prišel kot njegov nadomestek Jani Möderndorfer.

Dobili smo tudi že prvega bivšega ministra. Zaradi neprimerne obnašanja (pravzaprav dopisovanja) je moral na zahtevo Šarca odstopiti minister brez listnice Marko Bandelli,

ki bi moral skrbeti za evropski denar, a je s tem denarjem in infrastrukturnimi projekti mahal v času pred lokalnimi volitvami, da bi vplival na dogajanje v občini Komen, ki jo je prej vodil kot župan. Posledica padca Bandellija, ki se je po odstopu vrnil v državni zbor, je, da smo dobili tudi prvega bivšega nadomestnega poslanca. Zaradi vrnitve Bandellija je službo avtomatično izgubil **Andrej Šušmelj**. Ker ni bil poslanec vsaj šest mesecev mu ne pripadajo posebne pravice po koncu mandata, denimo nadomestilo v višini 80 odstotkov plače za pol leta, ki sta ga decembra dobili ob številnih poslancih (večina iz SMC) tudi nekdanja ministrica brez listnice za kohezijo **Alenka Smerkolj** in nekdanja notranja ministrica **Vesni Györkös Žnidar**.

Konec leta rast podpore vladi

Konec leta je parlament v drugem poskusu izvolil guvernerja banke Slovenije, to je postal **Boštjan Vasle**, za ustavno sodnico pa že novembra določili **Katjo Šugman Stubbs**. Še vedno pa država nima namestnika šefa vrhovnega sodišča, a se tudi tu premika. Pravosodna ministrica iz vrst SD **Andreja Katič** je predlagala vrhovnega sodnika **Miodraga Đorđevića**, ki ga je pred volitvami poslanecem ponudil že prejšnji minister **Goran Klemenčič**. A so ti zavrnilo, da bi o tem kandidatu odločali. Dvakrat. Tudi zdaj je pričakovati, da bo še pestro. Poslanci (skoraj brez glasov proti) so nekoliko povišali minimalne plače najslabše plačanim. Povišali so plače vsem v javnem sektorju, dvignili socialne pomoči, pa tudi sicer odpravljali varčevanja iz težkih let. Poslali so več denarja občinam, napovedujejo ga več tudi za zdravstvo, kar bo nujno že zaradi povišanja plač tam zaposlenim. Tudi za vse prej omenjana povišanja bodo denar morali najti, ker ga v proračunu za leto 2019 niso načrtovali. Zalomilo pa se je na centrih za socialno delo, kjer so zamujali in še zamujajo z izplačili otroških

dodatkov, štipendij in podobnega. Menda so v prejšnji vladi posodabljali in reformirali sistem in stvari več ne delujejo. Ali še ne delujejo. Kot so v času prejšnje vlade popravili informativni sistem o čakalnih vrstah v zdravstvu, da ni bilo in še kar ni jasno, kakšne so. Zalomilo se je tudi na infrastrukturi. Karavanškega predora še ne vrtamo, ker je državna revizijska komisija odločila, da posla ne dobi podjetje iz Turčije, ki bi vrtalo za podoben denar kot to že počnejo Avstrijci, kjer morajo zvrtniti več. Drugi tir tudi stoji. Obstala je tudi gradnja hitrejše ceste proti Koroški. Saj veste: pred volitvami se veliko obljublja.

A skupen učinek zadnjih mesecev je, da se je mnenje ljudstva o vladi Marjana Šarca po raziskavah javnega mnenja popravilo in v novo leto vstopa s podporo, ki se spodobi za čas po prevzemu oblasti. Pa čeprav je večinoma iz strank, ki so bile na volitvah poražene.

Pred nami pa je pestro leto, ker vladanje nikoli ni le lepo in ni le delitev pomembnih funkcij, višanje plač in nakazil.

Zmagoviti poraženci se bodo morali šele dokazati.